

V Praze, 25. května 2011

POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

Název diplomové práce: Megalitická architektura Menorky v rámci talayotské kultury

Další údaje: Univerzita Karlova v Praze

Filozofická fakulta

Ústav pro klasickou archeologii

Autor: Ema Kordová

Vedoucí práce: prof. PhDr. Jan Bouzek, DrSc.

Posudek vypracoval: PhDr. Pavel Titz, Ph.D.

Předložená diplomová práce má celkem 73 stran, z toho jedinou(!) stranu tvoří soupis použité sekundární literatury. Dvacet pět stran obsahuje katalog sepisující jednotlivé diskutované monumenty z Menorky, jehož součástí jsou i převzaté nákresy a rekonstrukce těchto struktur. Zde by čtenář očekával i odkazy na příslušné odborné publikace, které o dané lokalitě hovoří a z nichž jsou převzaty přiložené obrázky. Na s. 47 autorka nabízí soupis v textu celkem příjemně zalámané obrazové přílohy, ovšem zcela pomíjí uvést také její zdroje, ať už se jedná o fotografie nebo další mapky a plány, u kterých lze předpokládat, že je sama nevytvořila a tedy musí přiznat autorství někomu jinému.

Autorka si v úvodu své práce klade několik cílů: vypracovat typologii pravěkých monumentů Menorky, klasifikovat a interpretovat tuto architekturu a zasadit tyto struktury do širšího rámce. Aby těchto cílů dosáhla, měla by zvolit vhodný pracovní postup (metodicky), o kterém však vůbec nemluví, dokonce se ani nijak kriticky nevyjadřuje k dostupným pramenům, ať už z hlediska historie archeologického poznávání příslušného období na Menorce a v okolí nebo vzhledem k interpretaci megalitických struktur tamtéž. Skutečně doposud nebyla pro Menorku vypracována žádná vhodná typologie? Pokud ano, proč autorce nevyhovuje? Text žádným způsobem nereflektuje dosavadní bádání na příslušném poli. Jaká je situace stran historie interpretací těchto památek se z textu také nedozvídáme.

Předložená diplomová práce sice vykazuje jisté autorčino úsilí prozkoumat v širších souvislostech menorské megality, avšak v zásadě lze říci, že zůstává svým cílům mnohé dlužna. V předložené diplomové práci lze vytknout například tyto nedostatky:

Za zcela zásadní problém ve stylu práce autorky považují četnost poznámkového aparátu. Poslední poznámka pod čarou se vyskytuje na s. 39 (v textu jsou indexová čísla poznámek navíc tučně). Autorka v textu vytvořila pouhých 36 poznámek pod čarou, což je, dle mého soudu, signifikantní a celou práci značně snižuje. Třebaže autorka v úvodu postuluje jako jeden ze svých cílů interpretaci monumentů, činí na tomto poli skutečně málo a setrvává vlastně jen v rovině archeologických studií materiální kultury.

Za ještě závažnější námitku však považuji z výše řečeného plynoucí množství stran, kde se autorka zcela obejde bez jediného odkazu na původní literaturu. To je přinejmenším nestandardní a působí dojmem, že jde vesměs o výsledky autorčina bádání, přičemž je na mnoha místech zjevné, že tomu tak není. Tuto pochybnost např. budí tabulka na s. 7, ale týká se to i mnoha jiných pasáží bez aparátu.

Co se týče interpretace objektů, o kterých pojednává, opomíjí reflexi myšlenkového světa jejich tvůrců, který jistě tvořil náležitý kontext, v němž bylo možné menorskou situaci zařadit do širších souvislostí megalitické kultury a kde mohla autorka využít i některých publikací svého školitele(!) i jiných (v přístupné formě např. Podborský, V.: Náboženství pravěkých Evropanů).

Dále je zapotřebí upozornit na množství pravopisných a stylistických chyb (např. s. 5 – „...prošla stejným kulturním vývoj“). Často autorka opomíjí k letopočtům uvádět „př. Kr.“ nebo „př. n. l.“) aniž by v úvodu tuto záležitost vyjasnila (např. poslední odstavec závěru). Zde dokonce autorka konstatuje, že k romanizaci Baleár došlo v roce 123 př. Kr. Proces **romanizace** lze však jen stěží přiřadit jedinému roku.

Formálním požadavkem FF UK pro diplomové práce je rozsah min. 108 tisíc znaků, jehož autorka také nedosahuje (navíc je v textu množství vícenásobných mezer, které počet znaků statisticky výrazně a nepřipustně navyšují. Nesplněním této formální podmínky se autorka bohužel sama diskvalifikovala z hlediska standardních kontrol MŠMT a tudíž se ÚKAR i sama autorka vystavují značnému riziku zpětného postihu ze strany ministerstva.

S ohledem na výše řečené mám za to, že autorka ve své práci bohužel nedosáhla svých cílů a nesplnila v dostatečné míře zadání práce. V tomto duchu, dle mého názoru, její diplomová práce nespĺňuje formální ani obsahové nároky na takovou práci kladené.

Proto předloženou diplomovou práci nedoporučuji k obhajobě a navrhuji ji k přepracování.

PhDr. Pavel Titz, Ph.D.
Ústav pro klasickou archeologii
Filozofická fakulta, Univerzita Karlova v Praze
Celená 20
110 00 Praha 1